

VERSLAG

VAN DE ALGEMEENE VERGADERING DER NED. PHYTOPATHOLOGISCHE (PLANTENZIEKTENKUNDIGE) VEREENIGING OP 25 JUNI 1927
TE WARNSVELD BIJ ZUTPHEN.

Na lezing en goedkeuring der notulen van de vorige vergadering kwam eerst in behandeling een door Prof. QUANJER en 7 andere leden ingediend voorstel om: *a.* te bepalen, dat voortaan in het Tijdschrift geen artikelen zullen worden opgenomen, die elders zijn gepubliceerd; *b.* dat uit het Tijdschrift geen artikelen mogen worden nagedrukt of overgenomen behoudens goedkeuring door de Redactie en — om te bevorderen, dat hieraan de hand wordt gehouden — op elke aflevering zoowel in de Nederlandsche als in een andere moderne taal te doen drukken: „auteursrecht voorbehouden (§ 6, Art. 12 Auteurswet 1912)”; *c.* dat uit het Tijdschrift niets mag worden aangehaald of gerefereerd zonder vermelding van de bron.

Op uitnoodiging van den Voorzitter licht Mejuffrouw DE BRUYN, die tot de onderteekenaars behoort, het voorstel nader toe. De voorstellers meenen, dat het niet in het belang van het Tijdschrift is, indien de daarin voorkomende artikelen ook in de dagbladen of andere publicaties kunnen worden gelezen; allicht zal dit sommigen weerhouden, zich op het Tijdschrift te abonneeren of lid van de Vereeniging te worden.

Voorgelezen wordt nu een schrijven van den Heer VAN POETEREN en 3 andere leden aangaande het voorstel. Hierin wordt er op gewezen, dat, bij aanneming daarvan, het in 't vervolg onmogelijk zal zijn, den inhoud van proefschriften op te nemen, daar deze uit den aard der zaak vooraf moeten verschijnen, terwijl vooral in den laatsten tijd het opnemen daarvan zeer wenschelijk is gebleken; dat ook publicaties (Mededeelingen of Vlugschriften) van den Plantenziektenkundigen Dienst niet meer opgenomen zullen mogen worden, waarvan toch de afzonderlijke verschijning steeds vrijwel of geheel gelijktijdig heeft plaats gevonden en waarvan de Vereeniging het voordeel heeft van slechts de helft der zetkosten te behoeven betalen. Voorts achten de schrijvers het vestigen van auteursrecht op den inhoud van het Tijdschrift niet in overeenstemming met het karakter daarvan; geheele of gedeeltelijke overname van artikelen dient integendeel op prijs te worden gesteld. Ook zal het uiterst moeilijk zijn, de naleving van dergelijke voorschriften te controleeren, terwijl

men ieder machtsmiddel mist om het besluit door te voeren. Ten slotte wordt het niet gewenscht geacht, de redactie te veel aan banden te leggen.

De Heer SCHOEVERS sluit zich in hoofdzaak bij het bovenstaande aan; het is toch de bedoeling, dat de stukken in het Tijdschrift ter kennis van een zoo groot mogelijk aantal personen komen. Wat *b.* en *c.* betreft: fatsoenlijke lieden zullen vanzelf dienovereenkomstig handelen en anderen kan men het tegenovergestelde toch niet beletten.

De Voorzitter wijst er op, dat *b.* en *c.* ook in strijd zijn met art. 1 der Statuten, dat als doel der Vereeniging noemt: verspreiding van kennis op het gebied van ziekten en beschadigingen van planten. Hoe meer er dus uit het Tijdschrift wordt overgenomen, hoe beter; vermelding van de bron is daarbij zeker gewenscht en niet meer dan fatsoenlijk, maar kan moeilijk afgedwongen worden.

Prof. ROEPKE meent, dat er wel degelijk een dwangmiddel bestaat, n.l. zich te wenden tot het Bureau voor Auteursrecht te Amsterdam. Herhaling van het gewraakte feit zal dan niet licht voorkomen.

De Heer THUNG meent, dat het in de bedoeling der voorstellers ligt, de schrijvers der artikelen er van te weerhouden, hun werk ook elders te publiceeren.

De Heer LINDEMAN zou in elk geval, wat *a.* betreft, een uitzondering willen maken voor in het buitenland verschenen artikelen; in plaats van *b.* en *c.* stelt hij voor, op den omslag der afleveringen te plaatsen: „Geheele of gedeeltelijke overname van artikelen uit dit Tijdschrift wordt gaarne toegestaan, mits onder vermelding van de bron.” Dit amendement wordt door den Heer VAN DISSEL ondersteund.

Punt *a.* van het voorstel wordt thans in stemming gebracht en met groote meerderheid verworpen. Bij stemming tusschen het amendement-LINDEMAN—VAN DISSEL en punt *b.* en *c.* van het voorstel, verkrijgt het eerstgenoemde een nog grootere meerderheid.

Tot leden van het Bestuur in plaats van de aftredende leden Dr. H. J. CALKOEN en Prof. A. M. SPRENGER, van wie de eerste had verklaard, geen herkiezing te wenschen, worden hierop gekozen de Heeren M. VAN DEN BROEK te Boxtel, en Prof. A. M. SPRENGER te Wageningen. Laatstgenoemde verklaart, de benoeming gaarne te aanvaarden; den Heer VAN DEN BROEK zal deze schriftelijk worden medegedeeld ¹⁾.

1) Sedert is bericht ontvangen, dat ook deze de benoeming aanneemt.

De rekening en verantwoording van den vorigen penningmeester, reeds voorloopig door het Bestuur goedgekeurd, wordt nagezien en in orde bevonden door Mejuffrouw VER LOREN VAN THEMAAT en den Heer SCHOEVERS. In 1926 bedroegen de ontvangsten f 3179.48, de uitgaven f 3338.31, terwijl het saldo 1925 beliep f 1386.87; aan het einde van het afgelopen jaar was er dus een voordeelig saldo van f 1228.04.

De Voorzitter zegt, dat het heden de zes en dertigste maal is geweest, dat Dr. CALKOEN rekening en verantwoording heeft gedaan. In stilte en bescheidenheid heeft hij voor de Vereeniging ontzaglijk veel verricht, in de eerste jaren ook als 2e Secretaris, al dien tijd als Penningmeester, wat alles behalve een sinecure is. Het Bestuur stelt daarom voor, hem bij zijn aftreden als bestuurslid tot *Eerelid* der Vereeniging te benoemen. Bij acclamatie wordt aldus besloten.

De Heer CALKOEN spreekt zijn dank uit voor dit bewijs van waardeering en uit de beste wenschen voor den verderen bloei der Vereeniging.

De Voorzitter hoopt, dat de algemeene vergadering nog dikwijls haar Eerelid in haar midden zal zien.

De waarnemende penningmeester leest nu een begrootingsontwerp voor 1927 voor, waarbij het vermoedelijk saldo belangrijk lager zal zijn dan in 1926. Op een vraag van den Heer SCHOEVERS antwoordt hij, dat dit waarschijnlijk nog wel zal meevallen, daar de ontvangsten zeer voorzichtig, de uitgaven echter vrij hoog zijn geraamd. De begrooting wordt hierop als volgt vastgesteld:

<i>Ontvangsten :</i>	<i>Uitgaven :</i>
Saldo 1926 f 1228.04	Vergaderingen f 60.—
Bijdr. Donateurs .. - 675.—	Bestuurskosten . . . - 50.—
Bijdr. Leden - 1335.—	Drukwerk - 50.—
Rente - 40.—	Onvoorzien - 100.—
	Tijdschrift - 2540.—
	Vermoedelijk saldo. - 478.04
f 3278.04	f 3278.04

en voor het Tijdschrift:

<i>Ontvangsten :</i>	<i>Uitgaven :</i>
Bijdrage uit de kas . f 2540.—	Druk en verzending f 2700.—
Abonn. en verkoop . - 485.—	Honoraria en (of)
Opbr. advertenties - 225.—	overdrukken - 500.—
	Onvoorzien - 50.—
f 3250.—	f 3250.—

Bij de rondvraag zegt Mejuffrouw DE BRUYN, dat onlangs een artikel voor het Tijdschrift is geweigerd omdat het te wetenschappelijk was. De Voorzitter antwoordt, als redacteur, dat dit niet geheel juist is. Er was veel kopie, waaronder een dissertatie, die op tijd moest gedrukt zijn en dus niet tot een volgende aflevering kon wachten. Overigens kan een zeer wetenschappelijk stuk toch wel minder geschikt zijn voor het Tijdschrift, dat ook talrijke lezers heeft onder belangstellende practici. Ook de Heer SPRENGER kan zich niet vereenigen met de opvatting van Mej. DE BRUYN, terwijl hij het, in 't algemeen, beter acht, dissertaties niet *in extenso* op te nemen, maar liever uittreksels daarvan in gemakkelijk leesbaren vorm.

De Heer SCHOEVERS vraagt, hoe het staat met de belangstelling voor het Tijdschrift in België. De Heer HEINSIUS zegt, dat er een tiental leden of abonnementen in dat land zijn, terwijl het Kruidkundig Genootschap *Dodonaea* te Gent het Tijdschrift kosteloos ontvangt. De Heer SPRENGER heeft er wel met dezen en genen over gesproken, maar weinig bevredigende antwoorden ontvangen.

De Heer LINDEMAN vestigt de aandacht in dezen ook op Zuid-Afrika, waarvan een landbouwers-gezelschap juist dezer dagen ons land bezoekt. De Heer HEINSIUS zegt, één bestelling op het Tijdschrift uit Pretoria te hebben ontvangen, en wel via Berlijn!

De Heer ELZE meent, dat de reglementsbeplating aangaande de *onmiddellijke* herkiesbaarheid der bestuursleden niet bevorderlijk is voor de belangstelling der leden. Om dit te veranderen, zou reglementswijziging noodig zijn en daarom meent de Heer VAN DISSEL, dat een voorstel in dezen zin schriftelijk bij het Bestuur dient te worden ingediend, waarna dit praeadvies kan uitbrengen. De Heer ELZE zegt dit toe.

De Heer THUNG meent, dat het bezoek aan de algemeene vergaderingen zou vermeerderen, indien deze door voordrachten of anderszins aantrekkelijker werden gemaakt. Op raad van den Heer SPRENGER wordt een commissie benoemd ten einde in dezen voorstellen te doen: hierin krijgen zitting de Heeren ROEPKE, SPRENGER, THUNG en VOLKERSZ.

De Heer VAN ALPHEN, die na afloop der vergadering de be- raamde excursie zal leiden, doet eenige mededeelingen dienaan- gaande. De Voorzitter betuigt hem zijn dank en sluit hierop de vergadering.

Hierop volgde een zeer leerzame excursie, waarop o.a. de proef- velden van den Rijkslandbouwconsulent CLEVERINGA werden bezocht inzake den kalktoestand van den grond; men zag daar

de zg. Hooghalensche ziekte bij verschillende gewassen en den invloed hierop van zure en alkalische bemesting. Ook was er in de buurt een akker, waarop zich zeer sterk de „Veenkoloniale Haverziekte” vertoonde; hier was genezing met mangaansulfaat beproefd, maar waarschijnlijk te laat om er nog resultaat van te verwachten.

Dr. H. W. HEINSIUS, *Secretaris*.

BEKOPTE AANTEKENINGEN OP PLANTEN- ZIEKTENKUNDIG GEBIED

DOOR

J. RITZEMA BOS

44. De kweek en haar bestrijding. In het „Algemeen Nederlandsch Landbouwweekblad” van 19 en 26 Juli 1924 komt een artikel over het kweekgras en zijne bestrijding voor, ondertekend met H. Ik meen goed te doen, den inhoud van dit artikel hier op beknopte wijze weer te geven.

Triticum (Agropyrum) repens wordt in de meeste streken van ons land kweek, kweekgras, puin of puingras genoemd, — in Friesland echter: veters, vetergras, taaiveters, — in Twenthe: hondehaar; — in den Achterhoek: wintergerst; — in de Betuwe: peengras; — in Zeeuwsch Vlaanderen: peen, — in vele streken van Zeeland: graspeen, stekgras, trekgras, — in Zuid-Limburg: grondpuinen, kraaipoot, trekgras, — in Kennemerland: togel. — De schrijver wijst op sommige andere grassen (zacht zorggras, kweekdravik, rood zwenkgras, veldbeemgras), die op gelijksoortige wijze als het ware kweekgras, uitloopers door den grond heen vormen, daardoor op gelijksoortige wijze schadelijk worden, en dientengevolge wel eens met het echte kweekgras worden verward.

Voor al na de uitvinding en algemeene invoering van cultivator, veertand cultivator, schijvenegge, enz. kan men de kweek beter technisch bestrijden dan vroeger, maar het voorkomen van haar uitbreiding blijft een eerste eisch. Verbetering van de groei-voorwaarden der kultuurgewassen moet daarom steeds voorop staan, vooral eene goede verpleging in voorjaar en zomer. Dat rijenteelt moet worden toegepast, spreekt van zelf. Ontwatering van den grond, waar dit noodig is; ook de ondergrond moet vol-